

Finalment, s'ha establert una millora substancial de la compensació estatal per les despeses realitzades, sempre que s'arribi al nombre de signatures exigint perquè prosperi la iniciativa, i s'han previst les cauteles necessàries perquè el Govern inclogui les obligacions de despesa en els pressupostos generals de l'Estat del següent exercici per a les compensacions econòmiques de les iniciatives legislatives que hagin aconseguit la tramitació parlamentària.»

Segona. Se suprimeix l'apartat b) de l'article 3.2 de la Llei orgànica 3/1984.

Tercera. Se suprimeix l'apartat f) de l'article 5.2 de la Llei orgànica 3/1984, i es fa una nova redacció de l'apartat c) d'aquest article, amb el text següent:

«c) El fet que el text de la proposició versí sobre matèries manifestament diferents i mancades d'homogeneïtat entre si.»

Quarta. L'apartat 3 de l'article 7 de la Llei orgànica 3/1984, de 26 de març, reguladora de la iniciativa legislativa popular, queda redactat de la manera següent:

«3. El procediment de recollida de signatures finalitza amb el lliurament a la Junta Electoral Central de les signatures recollides, en el termini de nou mesos a comptar de la notificació a què es refereix l'apartat anterior. Aquest termini pot ser prorrogat tres mesos quan es doni una causa major apreciada per la Mesa del Congrés. Exhaurit el termini sense que s'hagi fet lliurament de les signatures recollides, caduca la iniciativa.»

Cinquena. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 7 de la Llei orgànica, del tenor següent:

«4. Les signatures també es poden recollir com a signatura electrònica d'acord amb el que estableixi la legislació corresponent.»

Sisena. S'introdueix un segon paràgraf a l'article 8.1 de la Llei orgànica 3/1984, amb el tenor següent:

«Els plec s han d'estar escrits en castellà. Per a la recollida de signatures en el territori d'una comunitat autònoma amb una altra llengua cooficial es pot utilitzar, conjuntament, aquesta altra llengua.»

Setena. L'article 11 de la Llei orgànica 3/1984 queda redactat en els termes següents:

«1. Els plec s que continguin les signatures recollides s'han d'enviar a la Junta Electoral Central, que els ha de remetre a l'Oficina del Cens Electoral perquè acrediti la inscripció dels signants en el cens electoral com a majors d'edat, i perquè porti a terme la comprovació i el recompte inicial de les signatures esmentades. L'Oficina del Cens Electoral, en el termini de quinze dies, ha de remetre a la Junta Electoral Central una certificació de tot això.

2. La Comissió Promotora pot sol·licitar en qualsevol moment de la Junta Electoral Central la informació que consideri pertinent respecte del nombre de signatures recollides.»

Vuitena. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 13, amb el text següent:

«1. Rebuda la notificació que acrediti que s'ha reunit el nombre de signatures exigint, la Mesa ha d'ordenar la publicació de la proposició, que s'ha d'incloure a l'ordre del dia del Ple en el termini màxim de sis mesos perquè sigui tinguda en consideració.

2. La tramitació parlamentària s'efectua d'acord amb el que disposin els reglaments de les

cambres que poden preveure la participació d'una persona designada per la Comissió Promotora.»

Novena. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 15:

«2. Les despeses han de ser justificades en la forma escaient per la Comissió Promotora. La compensació estatal no ha d'excedir, en cap cas, els 300.000 euros. Aquesta quantitat ha de ser revisada anualment pels òrgans de govern de les cambres de les Corts Generals d'acord amb les variacions de l'índex de preus de consum.»

Desena. Es crea una nova disposició addicional (segona) amb el text següent:

«El Govern ha d'incloure com a obligació de despesa en els Pressupostos Generals de l'Estat de l'exercici següent la compensació econòmica de les iniciatives legislatives populars que hagin aconseguit la tramitació parlamentària.»

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

Disposició final.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 26 de maig de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9291

LLEI 13/2006, de 26 de maig, per la qual es deroga el règim d'alienació de participacions públiques en determinades empreses que estableixen la Llei 5/1995, de 23 de març, i les seves disposicions de desplegament i execució. («BOE» 126, de 27-5-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La Llei 5/1995, de 23 de març, d'alienació de participacions públiques en determinades empreses, tenia com a finalitat principal respondre a la garantia de l'interès públic present en l'activitat de determinades empreses que, fins en aquell moment, havien estat sota el control de l'Administració pública titular de la totalitat o de la majoria del capital social i que van entrar en procés de privatització.

Fins aleshores, com la mateixa Llei deia en l'exposició de motius, aquesta garantia havia estat coberta amb la propietat pública de les empreses en qüestió. No obstant això, el nou escenari en què, a partir de llavors, es trobaven aquelles empreses la propietat de les quals anava a passar a mans privades i el centre de control de les quals, per tant, s'anava a situar extramurs dels poders públics, exigia l'adopció de mesures específiques en garantia de l'interès públic inherent a la seva activitat.

La Llei esmentada va instaurar així un règim d'autorització administrativa prèvia a la realització de determinats actes, entre els quals s'inclouïa singularment l'alienació a tercers de porcions significatives del capital social.

Tanmateix, aquest règim va ser qüestionat des del punt de vista de la seva adequació al dret comunitari europeu, fet que va donar lloc a un procés davant el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees que va concloure amb la Sentència de 13 de maig de 2003 (assumpte C-463/00), en què van ser declarats contraris a aquell dret els preceptes de la Llei 5/1995, de 23 de març, que constituïen el nucli de l'esmentat règim.

Amb la finalitat de corregir amb la màxima celeritat possible les contradiccions declarades pel Tribunal de Justícia en l'esmentada Sentència i mantenir, alhora, un règim de control sobre les empreses subjectes a la Llei 5/1995, de 23 de març, que encara llavors es considerava necessari i útil, es va portar a terme una extensa reforma d'aquesta Llei, a través de la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Però el cert és que, com va posar de manifest la Comissió Europea en la carta de citació adreçada al Govern espanyol el dia 7 de juliol de 2004, el règim sorgit després d'aquesta reforma no és conforme al dret comunitari europeu.

D'altra banda, després d'un més que raonable període de vigència, durant el qual el règim anterior ha demostrat la seva utilitat, es pot afirmar que l'estabilitat de les empreses objecte d'aquell està avui dia assegurada i no s'aprecien riscos significatius per al desenvolupament regular de les seves activitats. Això obliga a qüestionar la necessitat de mantenir-ne la vigència en un moment en què la seva finalitat ja ha quedat prou complerta.

II

Tot això serveix per explicar les raons a què respon aquesta norma. Es tracta, d'una banda, de superar de manera definitiva les dificultats sorgides arran de l'adaptació de la normativa espanyola al dret comunitari europeu, i donar el degut compliment a la Sentència del Tribunal de Justícia en l'assumpte indicat anteriorment, per evitar la imminent imposició a Espanya de sancions ex article 228.2 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea. I, d'altra banda, de donar la solució que una anàlisi objectiva i realista de la situació actual mostra com a més adequada.

Aquesta solució consisteix a desactivar el sistema de controls públics que s'aplicava fins ara a les operacions objecte de la Llei 5/1995, de 23 de març, atès que, com s'ha exposat anteriorment, la situació actual reflecteix la seva innecessarietat. Sent així, no tindria sentit prorrogar la vigència dels controls esmentats una vegada s'ha complert la seva finalitat.

Per això, com s'ha dit, s'ha optat per suprimir-los, i donar així per conclòs el període de transició per a la bona fi del qual es va ordenar l'esmentada Llei 5/1995, de 23 de març, i per normalitzada la situació de les empreses que van haver de passar-hi.

III

Després de la carta de citació remesa per la Comissió Europea al Govern d'Espanya i, més encara, després del dictamen motivat emès per l'esmentat òrgan el 5 de juliol de 2005, en el qual es reitera l'obligació del Regne d'Espanya d'executar la Sentència del Tribunal de Justícia i s'assenyala a l'atenció del Govern espanyol les sancions pecuniàries que, en cas contrari, se li poden imposar en virtut de l'article 228.2 del Tractat, és obligatori adoptar la present norma, a fi d'evitar la imposició de sancions de l'article 228.2 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea que altrament tindria lloc.

Article únic. *Derogació de disposicions.*

1. Queden derogades les disposicions següents:

a) La Llei 5/1995, de 23 de març, d'alienació de participacions públiques en determinades empreses.

b) La disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

c) La disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

La derogació s'estén, en particular, a les disposicions reglamentàries a què es refereixen els paràgrafs 2n i 3r d'aquesta que, en el moment de publicar-se aquesta Llei, encara estiguin vigents.

2. També queda derogada qualsevol altra disposició del mateix rang o inferior que s'oposi al que disposa aquesta Llei.

Disposició final. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de maig de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9292 *LLEI 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.* («BOE» 126, de 27-5-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'aparició de les tècniques de reproducció assistida en la dècada dels 70 va suposar l'obertura de noves possibilitats de solució del problema de l'esterilitat per a un ampli nombre de parelles afligides per aquesta patologia. La novetat i utilitat d'aquestes tècniques van fer sentir